

EUROPEISKA KOMMISSIONENS SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS SÄRSKILDA RAPPORT:

”UTGIFTERNAS KORREKTHET INOM EU:S SAMMANHÅLLNINGSPOLITIK: KOMMISSIONEN REDOVISAR ENDAST EN PRELIMINÄR LÄGSTA UPPSKATTAD FELNIVÅ”

Inledande anmärkningar från kommissionen:

Inom ramen för den delade förvaltning som är tillämplig på sammanhållning är EU:s utgiftsprogram fleråriga, trots det årliga godkännandet av programräkenskaper som bidrar till att förbättra ansvarsskyldigheten. De tillhörande kontrollsystemen och förvaltningscyklerna omfattar också flera år. Detta innebär att fel kan upptäckas när som helst under hela programcykeln, ibland flera år efter det att betalningen ägde rum. Fel får korrigeras under samma år eller påföljande år fram till avslutandet i slutet av programmets löptid för att nå en kvarstående felnivå som understiger 2 % i alla program.

Kontrollstrategierna är således fleråriga och riskdifferentierade. Medlemsstaternas myndigheter rapporterar varje år om sina kontroller av användningen av EU-medel på nationell och regional nivå och om en sund ekonomisk förvaltning av deras respektive program. Detta görs genom ett garantipaket som innehåller en förvaltningsförklaring, en årlig kontrollrapport med en felprocent baserad på representativa urval och ett revisionsuttalande om utgifternas laglighet och korrekthet. Denna rapportering ligger till grund för kommissionens godkännande av programräkenskaper och grunden för att öka tillförlitligheten.

I de årliga verksamhetsrapporterna rapporterar generaldirektörerna om uppnådda resultat, om hur deras interna kontrollsystem fungerar och om den ekonomiska förvaltningen, med beaktande av de garantier som medlemsstaterna lämnat inom ramen för den delade förvaltningen. Den årliga verksamhetsrapporten innehåller generaldirektörens revisionsförklaring. Generaldirektörernas uppgift som delegerade utanordnare är att lämna garantier för varje operativt program.

Kommissionen har utformat sitt garantisystem för sammanhållningspolitiken i enlighet med detta. Kommissionen anser att detta system, på grundval av granskningen av de nationella revisionsmyndigheternas arbete för varje enskilt program och ytterligare revisionsarbete på plats för ett urval av program, huvudsakligen på riskbasis, ger en stabil grund för att erhålla rimlig garanti om att de underliggande utgifterna på varje konto är lagliga och korrekta.

Den aggregerade kritiska prestationsindikatorn för laglighet och korrekthet (prestationsindikator 5) som rapporteras varje år i de årliga verksamhetsrapporterna är ett intervall som baseras på ett viktat genomsnitt av de bekräftade felprocentsatserna för alla enskilda program, med beaktande av all tillgänglig information vid den tidpunkten, inklusive en högsta risknivå. Denna prestationsindikator återspeglar eventuella ytterligare risker som ännu inte bekräftats genom revisionsbevis och som fortfarande granskas vid tidpunkten för undertecknandet av den årliga verksamhetsrapporten. Dessutom kan kommissionen fortfarande utföra revisioner och genomföra eventuella ytterligare nödvändiga finansiella korrigeringar efter det att räkenskaperna har godkänts och den årliga verksamhetsrapporten har undertecknats.

Genom detaljerade anvisningar och vägledning till tjänsteavdelningarna och kvalitetsgranskning utförd av de centrala avdelningarna säkerställs att informationen och uppgifterna i de årliga verksamhetsrapporterna är en relevant och tillförlitlig källa vid uppskattningen av risken för EU:s budget i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten. Vidare är den årliga förvaltnings- och resultatrapporten föremål för en noggrann förberedelse- och beslutsprocess där de centrala avdelningarna erhåller detaljerade anvisningar om dess innehåll och struktur från förvaltningsstyrelsen, som utgör mittpunkten i kommissionens ledningsstruktur.

SAMMANFATTNING

V. Kommissionen konstaterar att dess uppskattning av den felnivå (prestationsindikator) som anges i de årliga verksamhetsrapporterna för GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning för 2019 och 2020 uttrycks som ett intervall som omfattar en maximal risk. Detta intervall ligger under revisionsrättens uppskattade felnivå och under de senaste två åren inom intervallet som beräknats av revisionsrätten för dess revisionsförklaring.

Kommissionen är därför övertygad om att prestationsindikatorn och dess högsta värde som offentliggjorts i den årliga verksamhetsrapporten återspeglar en rimlig och rättvis uppskattning av felprocentsatserna för varje program och kumulativt för alla program, baserat på all information som fanns tillgänglig vid tidpunkten för undertecknandet av den årliga verksamhetsrapporten (se kommissionens svar på punkterna 51 och 85).

VI. I regelverket för 2014–2020 görs uttryckligen skillnad mellan frågor om laglighet och korrekthet och godkännandet av räkenskaper. Om revisionsmyndigheten har lämnat ett revisionsuttalande utan reservation måste kommissionen därför godkänna räkenskaperna, oavsett om de underliggande utgifterna är lagliga och korrekta. Efter godkännandet av räkenskaperna fortsätter kommissionen sitt arbete med eventuella utestående frågor om laglighet och korrekthet, med fullt iakttagande av de villkor som föreskrivs enligt lag. Kommissionen kan alltid avbryta slutbetalningen (vid en positiv balans) eller, vilket sker oftare, omedelbart gå vidare med det resulterande betalningskravet och inleda ett förfarande för finansiell korrigering, till exempel till följd av dess kontroller av korrektheten. Kommissionen anser att dessa efterföljande åtgärder, efter det att räkenskaperna har godkänts, medför ett lämpligt skydd för EU:s budget (se kommissionens svar på punkt 77).

Kommissionen noterar att förordningen för 2021–2027 ålägger den en skyldighet att avvisa de inlämnade räkenskaperna om de innehåller ett kvarstående felprocent på över 2 %.

VII. Kommissionen strävar efter att uppnå en balans mellan sina mål (garantier) och de medel (till buds stående resurser och tid) som den har till sitt förfogande för att uppnå målen och det antal garantipaket/program som ska granskas.

Kommissionen betonar ändamålsenligheten från de skrivbordsgranskningar som den varje år genomför för samtliga program.

Detta tillvägagångssätt är särskilt effektivt när det gäller program som konstateras rapportera pålitliga låga felprocentsatser år efter år. På grundval av en grundlig bedömning av kvaliteten och fullständigheten hos den information som lämnas i garantipaket, samt kommissionens samlade erfarenhet av revisionsmyndigheter och revisionsprogram, gör skrivbordsgranskningar det möjligt att uppnå en viss garantinivå för alla operativa program. De kompletteras vid behov med informationsinhämtningsuppdrag och djupgående granskningar av arbetsdokument i vissa fall. De gör det också möjligt att identifiera risker när det gäller ytterligare upprepade revisioner på plats (se kommissionens svar på punkterna 25, 26 och 30).

VIII. Såsom anges i kommissionens revisionsstrategi är revisionsarbetet inriktat på de revisionsmyndigheter för vilka kommissionen ännu inte har kunnat fastställa en adekvat tillförlitlighetsnivå, för vilka en begränsad granskning hittills har genomförts eller för vilka nya risker har uppkommit. Dessutom krävs det över tid även en viss revisionstäckning av andra revisionsmyndigheter.

Det nya gemensamma revisionsdirektoratet för sammanhållning (DAC) kommer att säkerställa att processen för att upprätta dess framtida revisionsplaner dokumenteras i tillräcklig utsträckning.

IX. Under sina regelefterlevnadsrevisioner, när kommissionen identifierar ytterligare fel i sitt upprepade urval, bedömer den systematiskt om sådana fel kan upprepas i resten av

revisionsmyndighetens urval och begär vid behov ytterligare revisionsarbete. Så länge denna bedömning och eventuella tillhörande kontroller pågår, tar den sammanlagda återstående felprocent som rapporteras i de årliga verksamhetsrapporterna som en del av prestationsindikatorn hänsyn till denna osäkerhet i den maximala risk som anges.

X. Kommissionen är övertygad om att prestationsindikatorn och dess högsta värde som offentliggörs i den årliga verksamhetsrapporten återspeglar en rimlig och rättvis uppskattning av felprocentsatserna för varje program och kumulativt för alla program, på grundval av all information som fanns tillgänglig när den årliga verksamhetsrapporten undertecknades.

XI. Första strecksatsen – Kommissionen godtar inte denna rekommendation om att föreslå lagändringar i fråga om innehållandet av betalningar.

Kommissionen anser att det nya villkor som infördes i förordningen om gemensamma bestämmelser 2021–2027 redan stärker skyddet för EU:s budget (se kommissionens svar på rekommendation 1).

Andra strecksatsen – Kommissionen godtar delvis denna rekommendation.

I linje med sina mål stärker det gemensamma revisionsdirektoratet för sammanhållning för närvarande dokumentationen och granskningsprocessen ytterligare för det arbete som utförts (se kommissionens svar på rekommendation 2).

Tredje strecksatsen – Kommissionen godtar delvis denna rekommendation.

Kommissionen kommer att fortsätta att i den årliga verksamhetsrapporten, mot bakgrund av de mer detaljerade uppgifter som tillhandahålls i den årliga verksamhetsrapporten för 2020, redogöra för hur reservationer görs för program eller delar av program (se kommissionens svar på rekommendation 3).

Fjärde strecksatsen – Kommissionen godtar delvis denna rekommendation.

Förvaltningsstyrelsen, som utgör mittpunkten i kommissionens ledningsstruktur, övervakar utarbetandet av den årliga förvaltnings- och resultatrapporten och är därför det organ som är mest lämpat att ge förstärkt vägledning om innehållet i rapporten (se kommissionens svar på rekommendation 4).

INLEDNING

07. Kommissionen instämmer i att förvaltningskontroller är första försvarslinjen mot fel och att dessa kontroller på ett mer ändamålsenligt sätt bör förebygga och upptäcka fel redan i första kontrollinstans. Varje år rapporterar GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning i sina årliga verksamhetsrapporter att en stor del av förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar och inte utlöser höga felprocentsatser (89 % respektive 82 % av programmen för GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning i deras årliga verksamhetsrapporter för 2020). Revisionsrätten upptäcker inte heller några fel i sina årliga revisioner av urval av insatser för ett antal program som hade rapporterat låga felprocentsatser (under 1 %).

10. I praktiken omfattar kommissionens revisionsverksamhet som en del av dess årliga kontrollcykel en granskning av de nationella systemrevisionsrapporterna, en grundlig skrivbordsbedömning av alla årliga kontrollrapporter (del av garantipaketen), informationsuppdrag och revisioner på plats. Detta gör det möjligt för kommissionen att bekräfta de rapporterade felprocentsatserna för de flesta program fram till nästa årliga verksamhetsrapport, utom när revisioner fortfarande pågår.

Dessutom har kommissionen enligt förordningen om gemensamma bestämmelser möjlighet att genomföra revisioner inom ramen för den fleråriga budgetramen inom tre år efter det år då utgifterna infördes i årsredovisningen.

11. I förordningen (artikel 139.1) föreskrivs att kommissionen ska granska de handlingar som lämnats in av medlemsstaten (garantipaketet, däribland räkenskaperna). Godkännandet av räkenskaperna grundas på ett revisionsuttalande utan reservation om de räkenskaper som revisionsmyndigheten tillhandahållit i garantipaketet, såvida inte kommissionen har särskilda bevis för att revisionsuttalandet om räkenskaperna inte är tillförlitligt (artikel 139.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser).

Kommissionens gemensamma svar på punkterna 12 och 13:

Kommissionens skrivbordsgranskningar kan också kompletteras med informationsinhämtningsuppdrag för att klargöra de tvivel som framförts under skrivbordsgranskningen av den årliga kontrollrapporten och revisionsuttalandet. Under sådana informationsinhämtningsuppdrag upprepades vissa insatser i begränsad utsträckning gradvis i vissa fall för att erhålla ytterligare garantier för att de rapporterade felen var tillförlitliga. Detta påverkar inte de identifierade risker som beaktas vid kommissionens riskbedömning och kan leda till en formell regelefterlevnadsrevision där urvalet av insatser upprepas.

Regelefterlevnadsrevisioner kan även medföra en upprepning av systemrevisioner, när särskilda tvivel uppstår. Kommissionens metod för regelefterlevnadsrevisioner har också utvecklats över tiden till att även omfatta (redan innan resebegränsningarna infördes på grund av covid-19-krisen) skrivbordsupprepningar av revisioner av insatser, utöver möjligheten till traditionella upprepningar på plats.

14. Kommissionens kritiska prestationsindikator för laglighet och korrekthet är, i överensstämmelse med revisionsrättens rekommendation nr 4 i årsrapporten för 2017, den huvudsakliga felprocent som rapporteras i den årliga verksamhetsrapporten, på grundval av de räkenskaper för vilka kommissionens revisionscykel i stor utsträckning har avslutats och utan hänsyn till förskottsbetalningar till finansieringsinstrument.

I de årliga verksamhetsrapporterna och i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten redovisar kommissionen även risken vid betalning och risken vid avslutande för de relevanta utgifterna från fonderna och de genomförande generaldirektoraten, på grundval av de sammanlagda återstående felprocentsatser som fastställts på de operativa programmens nivå. Slutligen offentliggör kommissionen även den kombinerade risken vid betalning för de tre fonderna i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten (se den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2020, volym III, bilaga 5, s. 190) för att beakta den specifika rekommendationen nr 4 från revisionsrättens årsrapport för 2017.

15. Kommissionen håller med om att ytterligare fel förblir oupptäckta varje år och därför inte rapporteras i ett antal garantipaket som revisionsmyndigheterna lämnat in. Kommissionen bedömer emellertid inte revisionsmyndigheternas tillförlitlighet bara på grundval av de omräknade felprocentsatserna (som kan vara påverkade av enskilda fel och som gett stor statistisk effekt), utan på grundval av ett antal kriterier som, om de inte bedöms på ett tillfredsställande sätt, återspeglar förekomsten av systembrister i deras arbete och i kontrollsystemet (se även kommissionens svar på punkterna 6.14 och 6.15 i revisionsrättens årsrapport för 2018). Dessutom hittar kommissionen och revisionsrätten även garantipaket för vilka inga ytterligare fel upptäcks i urvalet av revisioner som utförs på nytt. Kommissionen drar därför slutsatsen att situationen varierar från program till program och från år till år, beroende på de aktuella frågornas komplexitet och rapporterna om tillförlitligheten från det arbete som revisionsmyndigheterna utfört i de årliga verksamhetsrapporterna (se sidorna 41, respektive 47 i de årliga verksamhetsrapporterna från GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering för 2020).

OBSERVATIONER

21. I regelverket för 2014–2020 (särskilt artikel 139.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser) särskiljs uttryckligen frågor om laglighet och korrekthet från godkännandet av räkenskaper. Följaktligen är kommissionen skyldig att godkänna programräkenskaper, det vill säga att de uppgifter som redovisas i räkenskaperna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga, även om det förekommer väsentliga oriktiga utgifter. Kommissionen påpekar att revisionsrätten också avger separata yttranden om tillförlitligheten från EU:s räkenskaper och om de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

Kommissionens godkännande av programräkenskaper kan leda till en slutbetalning (om balansen är positiv) eller, oftare på grund av systemet med höga förskottsbetalningar, till ett betalningskrav. Kommissionen kan fortfarande avbryta slutbetalningen av de godkända räkenskaperna (under förutsättning att villkoren i artikel 83 i förordningen om gemensamma bestämmelser är uppfyllda) och/eller inleda ett förfarande för finansiell korrigerande i enlighet med artiklarna 144 och 145 i förordningen om gemensamma bestämmelser. Efter det att räkenskaperna har godkänts fortsätter kommissionen därför sitt arbete med eventuella kvarstående frågor om laglighet och korrekthet och kommissionen måste vidta korrigerande åtgärder när oriktigheter konstateras, i enlighet med regelverket. Kommissionen anser att EU:s budget skyddas av dessa efterföljande åtgärder, trots att betalningen av de 10 % som hållits inne frigörs.

Det bör också noteras att om godkännandet av räkenskaperna leder till återkrav av det resterande beloppet (på grund av att förhandsfinansieringen överstiger de utgifter som attesterats i räkenskaperna) kan kommissionen omedelbart fullfölja betalningskravet när det gäller sådana belopp utan att invänta att ytterligare laglighets- och korrekthetsförfaranden avslutas. I sådana fall är EU:s ekonomiska intressen således bättre skyddade på grund av detta omedelbara återkrav.

Ruta 1 – Godkännande av räkenskaper med en väsentlig felnivå

I det exempel till vilket revisionsrätten har hänvisat innehöll det kvalificerade revisionsuttalandet som revisionsmyndigheten utfärdat om det garantipaketet för 2017–2018 kvalifikationer för alla tre delarna av uttalandet (räkenskaper, laglighet/korrekthet och förvaltnings- och kontrollsystem) på grund av en hög kvarstående total felprocent (en sammanlagd återstående felprocent på 8,54 %).

Kommissionen klargjorde för revisionsmyndigheten att nämnda myndighet, i enlighet med de rättsliga bestämmelserna (artiklarna 127.5a, 139.2 och 139.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser), bör yttra sig om räkenskaperna endast med avseende på deras fullständighet, korrekthet och sanningsenlighet. Huruvida utgifterna i räkenskaperna är lagliga och korrekta (uttryckta via den sammanlagda återstående felprocenten) behandlas under andra delar av revisionsuttalandet.

Efter översynen av garantipaketet godtog kommissionen räkenskaperna (eftersom de relevanta rättsliga villkoren var uppfyllda), utfärdade ett betalningskrav till följd av beräkningen av saldot och inledde det nödvändiga förfarandet för finansiella korrigeringar.

22. Kommissionen är enligt de rättsliga bestämmelserna (artiklarna 99 och 102 i förordning 2021/1060 om gemensamma bestämmelser för 2021–2027) skyldig att senast den 31 maj meddela medlemsstaterna om den godkänner de räkenskaper som lämnats in senast den 15 februari samma år.

På grund av denna tidsbegränsning har kommissionen ingen möjlighet att slutföra sin bedömning av de rapporterade felprocentsatsernas tillförlitlighet, särskilt när den måste utföra revisioner på plats. I den rättsliga ramen (artikel 70.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser för 2021–2027) fastställs därför en tidsfrist på tre kalenderår efter godkännandet under vilken de berörda utgifterna kan bli föremål för kommissionens revisioner. Dessutom kan korrigerande åtgärder vidtas när som helst efter godkännandet av räkenskaperna och frisläppandet av den betalning som hållits inne (se kommissionens svar på punkt 21).

Kommissionens gemensamma svar på punkterna 25 och 26:

Kommissionens skrivbordsgranskning av samtliga årliga kontrollrapporter och revisionsuttalanden grundas på den information som tillhandahålls i garantipaketet, med beaktande av samlade kunskaper och tidigare revisionsarbete som utförts rörande den berörda revisionsmyndigheten och det berörda operativa programmet (inklusive kommissionens egna revisioner, revisionsrättens revisioner och nationella systemrevisionsrapporter).

Den omfattar även kommunikation med programrevisionsmyndigheterna för att förtydliga information från de årliga kontrollrapporterna, eventuellt kompletterad med informationsinhämtningsuppdrag för att ytterligare granska informationen med revisionsmyndigheten. Denna process kan därför omfatta en översyn av vissa av revisionsmyndighetens arbetsdokument och en upprepning av vissa delar av revisionerna av insatser. Även om det fram till 2020 inte uttryckligen hänvisades till någon bedömning eller kontroll av de enskilda insatsernas eller utgiftsposternas korrekthet i kommissionens metod för skrivbordsgranskningar och informationsuppdrag, har en sådan bedömning/kontroll också tidigare utförts i praktiken i många fall.

Genom skrivbordsgranskningen kan urvalsmetoden verifieras och de rapporterade felprocenten justeras, oavsett vilken källa felet beror på (kvantifiering av fel, prognoser av upptäckta fel, nivå på rapporterade korrigeringar, behandling av vissa fel osv.). Alla sådana identifierade problem och kombinerade resultat gör det möjligt för kommissionen att vid behov räkna om en mer exakt felprocent än den rapporterade. Detta görs varje år för ett antal program. När det till exempel gäller de garantipaket som mottogs 2020 kunde GD Regional- och stadspolitik räkna om den rapporterade kvarstående risken för 19 program, baserat på kombinerad information från sina egna revisioner och den utvidgade skrivbordsgranskningen av garantipaket (se sidan 47 och fotnot 104 i den årliga verksamhetsrapporten för GD Regional- och stadspolitik). Denna skrivbordsgranskning av de rapporterbara procentsatserna för kvarstående fel ledde således till en ny beräkning av den genomsnittliga felprocent som rapporterats av myndigheterna för program inom ramen för Eruf och Sammanhållningsfonden till 2,1 %, i stället för 1,2 %.

Skrivbordsgranskningar är emellertid inte utformade för att granska alla underliggande styrkande handlingar och för att göra en fullständig bedömning om utgifterna är korrekta. Trots de ytterligare åtgärder som kommissionen vidtagit, till exempel informationsinhämtningsuppdrag, kompletterar kommissionen skrivbordsgranskningen, med hänsyn till dessa inneboende begränsningar, med ytterligare revisionsarbete med fokus på substansgranskning av insats- och utgiftsposter för ett urval av garantipaket som valts ut främst på grundval av en riskbedömning.

27. När det gäller innehållet i kommissionens checklista för att bedöma de omkring 800 nationella systemrevisionsrapporter som den tar emot varje år anser kommissionen att frågorna i checklistan är specifika och är inriktade på den kvalitativa bedömningen av de viktigaste delarna i rapporterna, såsom kontrollernas omfattning, samstämmighet mellan de problem som upptäckts och de slutsatser som dragits, om de föreslagna rekommendationerna och uppföljningen var tillräckliga osv.

På grundval av de tidigare diskussionerna med revisionsrätten beträffande denna slutsats har kommissionen nyligen uppdaterat denna checklista ytterligare genom att lägga till ytterligare instruktioner för revisorerna beträffande den bedömning som ska utföras och vilken information som ska lämnas ut för att fullt ut motivera ja/nej-svar, samtidigt som den administrativa bördan hålls på en rimlig nivå.

28. Kommissionen bekräftar de sammanlagda återstående felprocentsatserna i den årliga verksamhetsrapporten på grundval av all information som fanns tillgänglig vid den tidpunkten mot bakgrund av den skrivbordsgranskning och/eller det revisionsarbete på plats som utförts. De sammanlagda återstående felprocentsatserna förväntas kunna justeras till följd av regelefterlevnadsrevisioner, särskilt när kommissionen under skrivbordsgranskningen identifierade

betydande risker i samband med revisionsmyndighetens arbete och de rapporterade felprocentsatsernas tillförlitlighet och beslutade att genomföra ytterligare revisionsarbete på plats för att hantera dessa risker.

30. Kommissionen måste uppnå en balans mellan målen (garantier), medlen för att uppnå dem (tillgängliga resurser och tid) och antalet garantipaket/program som ska granskas (över 300 garantipaket som omfattar 418 program). Dessa skrivbordsgranskningar utgör första steget i revisionsprocessen. De täcker 100 % av de garantipaket som medlemsstaterna lämnar in. På grundval av kommissionens samlade erfarenheter av revisionsmyndigheter och revisionsprogram och tidigare revisionsresultat ger de en viss garantinivå för alla operativa program och deras utgifter. De kan också ta i tu med vissa frågor om laglighet och korrekthet (se även kommissionens svar på punkterna 25 och 26).

När ett program har rapporterat en låg felprocent år efter år och kommissionen eller revisionsrätten inte har upptäckt några ytterligare fel, är det dessutom möjligt att erhålla tillräckliga garantier för att den låga rapporterade felprocenten återigen är tillförlitlig under ett efterföljande år genom en skrivbordsgranskning.

Detta är fallet för det största programmet inom ramen för Eruf och Sammanhållningsfonden, där revisionsrätten inte har rapporterat något fel under de senaste två åren genom sin upprepade granskning. För ett sådant program är det tillräckligt med en skrivbordsgranskning av den årliga kontrollrapporten, och en upprepad granskning av resultaten från kommissionen år efter år skulle innebära att revisionsresurserna användes på ett ineffektivt sätt.

33. De inkonsekvenser som revisionsrätten noterat vid tillämpningen av riskbedömningsmetoden (tilldelning av poäng för särskilda risker) hade inte några negativa effekter på de övergripande resultaten från kommissionens riskbedömning. Efter simuleringen av riskpoäng med hjälp av rätt värdeintervall fastställde kommissionen att den övergripande riskpoängen för de enskilda revisionsmyndigheterna inte skulle ha ändrats väsentligt och att slutsatserna om revisionsplanen inte skulle ändras. Åtgärder har emellertid vidtagits för att hantera denna slutsats från revisionsrätten, och kvalitetsgranskningen av riskbedömningen har stärkts 2020, inbegripet att det noga kontrolleras att korrekta poäng tilldelas i samtliga fall.

Kommissionens gemensamma svar på punkterna 34 och 35:

Varje riskbedömning är en förhandsbedömning av sannolikheten för och effekterna av potentiella risker som grundas på yrkesmässiga bedömningar och all information som finns tillgänglig vid den tidpunkten.

Kommissionens riskbedömning av revisionsmyndigheter omfattar inte bara felprocentsatser, utan även kvaliteten från revisionsmyndighetens arbete inom andra områden, inklusive systemrevisioner och revisioner av räkenskaper. Dessutom beaktas faktorer som t.ex. revisionsmyndighetens ställning inom förvaltnings- och kontrollsystemen och dess administrativa kapacitet.

Översynen av felprocentsatser efter regelefterlevnadsrevisioner medför därför inte nödvändigtvis att slutsatserna från riskbedömningen ändras. Kommissionen anser att resultaten av dess regelefterlevnadsrevisioner sammantaget bekräftar slutsatserna från dess riskbedömning.

36. Riskbedömningen är vägledande vid inrättandet av revisionsplanen, men är inte det enda och exklusiva kriteriet som ska beaktas vid utarbetandet av revisionsplanen. Kommissionen inkluderade till exempel en revisionsmyndighet med låg risk i sin revisionsplan för 2019 på grund av de stora belopp som deklarerats till kommissionen, vilket fullt ut motiverade detta inkluderande.

Såsom anges i kommissionens revisionsstrategi är revisionsarbetet inriktat på de revisionsmyndigheter för vilka kommissionen ännu inte har kunnat fastställa en adekvat

tillförlitlighetsnivå, för vilka en begränsad granskning hittills har genomförts eller för vilka nya risker har uppkommit.

I överensstämmelse med internationella revisionsstandarder och tidigare rekommendationer från revisionsrätten krävs det att ett visst revisionsarbete även genomförs för andra revisionsmyndigheter, vilket kommer att säkerställa att de viktigaste revisionsmyndigheterna omfattas över tid. Även om riskinslaget är den viktigaste faktorn vid fastställandet av omfattningen av dess revisionsarbete, beaktar kommissionen även täckningen. Detta var särskilt fallet för GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering 2019, när det beslutades att täckningen av revisionsmyndigheter för ESF skulle öka över tiden.

Kommissionen kommer att stärka dokumentationen av sin beslutsprocess när det gäller upprättandet av sin revisionsplan i syfte att säkerställa att kopplingarna till resultaten från riskbedömningen samt andra kriterier som beaktas offentliggörs och förklaras tydligt.

38. När det gäller de två fall som revisionsrätten har tagit upp konstaterar kommissionen att frågan i ett fall hade en begränsad ekonomisk inverkan på den kvarstående risken, såsom den har räknats om av kommissionen, och att det andra fallet kan kräva ytterligare bedömning, vilket förklaras i dess svar på punkterna 39 och 40.

39. Kommissionen håller med om att projektets bidragsöverenskommelse innehöll oklara villkor för det tillämpliga förenklade kostnadsalternativet (nämligen hänvisning till en rättslig grund som inte motsvarar den procentandel av schablonsatsen som angetts) och innehöll en hänvisning till artikel 68.1 b i förordningen om gemensamma bestämmelser. Mot denna bakgrund borde en schablonsats på 15 % av de stödberättigande direkta personalkostnaderna ha betalats till stödmottagaren i stället för 25 % av de tillämpliga direkta kostnaderna (som var det system som förvaltningsmyndigheten önskade använda igen från Horisont 2020-programmet för forsknings- och utvecklingsprojekt). Kommissionen borde ha noterat denna avvikelse vid sin revision.

För detta projekt hade denna skillnad emellertid liten inverkan på programmets felprocentsats, eftersom kommissionens granskning visade på allvarliga oriktigheter i detta program med mycket större materiell inverkan (vilket ledde till att felprocenten ökade betydligt över 2 %, se beskrivningen av problemet i ruta 2).

40. I det andra fallet som revisionsrätten tagit upp medger kommissionen att den inte analyserade gruppen eller driftsavtalen vid tidpunkten för revisionen, eftersom mottagarens NACE-kod var 93.293 (Annan fritids- och nöjesverksamhet, och inte transporter som omfattas av statligt stöd). Om ett företag bedriver flera verksamheter kan regionalstöd emellertid beviljas för ekonomisk verksamhet som inte omfattas av artikel 13 i gruppundantagsförordningen om verksamheterna är tydligt åtskilda från varandra. Om operatörerna betalar ett marknadspris för rätten att använda fartygen kan någon fördel på den nivån dessutom uteslutas. I detta skede kan man därför inte dra slutsatsen att stödet gynnade operatörernas transportverksamhet och därför inte var stödberättigande enligt reglerna om statligt stöd.

Kommissionen kommer att slutföra den bedömning som krävs i samarbete med de nationella myndigheterna för att fastställa om utgifterna är stödberättigande.

41. Kommissionen noterar att om en gemensam felprocentsats rapporteras för ett program med flera fonder kan generaldirektoratet besluta att antingen använda den gemensamma eller den fondspecifika felprocentsatsen om den senare är tillgänglig (som GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering exempelvis gjorde i detta särskilda fall). Eftersom resultaten av GD Regional- och stadspolitikens regelefterlevnadsrevision endast påverkade Eruf, ansåg GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering att det inte fanns någon anledning att ändra den rapporterade ESF-felprocentsatsen.

Inrättandet av DAC kommer att bidra till att harmonisera de båda generaldirektoratens tillvägagångssätt i sådana fall (den gemensamma felprocentsatsen kommer att användas för båda generaldirektoraten vid ett gemensamt urval).

Ruta 2 – Regelefterlevnadsrevision – Gemensamt urval av fyra operativa program inom Eruf och ESF

I det fall som revisionsrätten har tagit upp använde revisionsmyndigheten faktiskt ett stratifierat statistiskt urval för två Eruf-program och två ESF-program. Genom stratifiering skulle revisionsmyndigheten kunna rapportera en representativ procentsats per fond och globalt för alla fyra programmen.

Vid kommissionens revision (GD Regional- och stadspolitik) upptäcktes en oriktighet för Eruf i förhållande till järnvägsinfrastrukturen som hade en väsentlig inverkan på Erufs stratum och därmed även på den gemensamma felprocentsatsen (vilket ledde till att den kvarstående felprocentsatsen blev betydligt högre än 2 %). Med tanke på att den särskilda slutsatsen för Eruf inte var relevant för ESF vad gäller garantier ansåg GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering att det var lämpligare att använda felprocentsatsen för ESF, medan GD Regional- och stadspolitik räknade om den gemensamma felprocentsats som revisionsmyndigheten använt.

Såsom anges i punkt 41 kommer tillvägagångssättet att vara fullständigt harmoniserad i framtida årliga verksamhetsrapporter.

43. Kommissionen håller med om att revisionsdokumentationen bör förbättras i vissa ärenden, samtidigt som de administrativa förfarandena fortfarande ska vara proportionella, och kommer att säkerställa att alla revisorer följer gällande krav.

45. Medlemsstaternas myndigheter genomför i allmänhet de korrigeringar som kommissionen rekommenderar i sina revisionsrapporter, efter ett utbyte av argument i de kontradiktoriska förfarandena, för att kunna utnyttja möjligheten att återanvända de medel som sålunda frigjorts för andra stödberättigade projekt enligt förordningen om gemensamma bestämmelser (artikel 145.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser).

Om så inte är fallet är kommissionen enligt förordningen skyldig att inleda ett förfarande för finansiell korrigerig och inleda ett nytt kontradiktoriskt förfarande med medlemsstaten om de individuella eller extrapolerade korrigeringar som krävs (artiklarna 85, 144 och 145 i förordningen om gemensamma bestämmelser). Vid ett beslut om finansiella korrigeringar från kommissionen minskas anslagen till programmet.

46. Enligt artikel 75.2a i förordningen om gemensamma bestämmelser måste kommissionen färdigställa sin revisionsrapport inom tre månader, på grundval av den information som revisorerna hade tillgång till i det skedet, även om medlemsstaten inte godtog kommissionens slutsatser.

Vid fortsatt oenighet ska kommissionen i uppföljningsfasen bedöma alla ytterligare uppgifter eller nya fakta som medlemsstaten lämnat som svar på den slutliga revisionsrapporten, eftersom kommissionen är skyldig att samarbeta lojalt med medlemsstaterna, vilket EU-domstolen har erinrat om i många domar avseende kommissionens förfaranden för finansiella korrigeringar. Detta kan kräva ytterligare interna samråd med de behöriga generaldirektoraten.

Samma sak gäller för kommissionens uppföljning av revisionsrättens revisionsresultat, när medlemsstaterna lägger fram ytterligare bevis i detta förfarande.

Ruta 3 – Slutliga felprocentsatser är inte slutgiltiga

Den iakttagelse som revisionsrätten beskriver i ruta 3 gäller en icke stödberättigande direkt tilldelning av ett projekt, som kommissionen klassificerade om från ett slumpmässigt till ett systembetingat fel

under revisionens uppföljningsfas, på grundval av ytterligare information från de nationella myndigheterna. Genom denna information klargjordes att enligt förvaltningsmyndighetens tillvägagångssätt skulle alla sådana projekt (dvs. projekt som klassificerats som pilotprojekt och finansierats inom ramen för det tekniska stödet) tilldelas direkt, vilket enligt kommissionens uppfattning återspeglar ett systemfel i förvaltningsmyndighetens arbete. Förvaltnings- och revisionsmyndigheterna bekräftade också att hittills hade endast ett sådant projekt anmälts till kommissionen. Kommissionen klassificerade därför om resultatet som ett systembetingat fel i stället för ett slumpmässigt fel.

De nationella myndigheterna har avgränsat detta systemfel i den berörda granskningspopulationen och gått med på att tillämpa en korrigeringsgrad på 100 % i den efterföljande betalningsansökan och att upphöra med den felaktiga praxisen. Följaktligen beräknade kommissionen om felprocenterna med beaktande av detta avgränsade systemfel, i överensstämmelse med kommissionens riktlinjer om urval och hantering av fel, så att de även avspeglade proportionalitetsprincipen enligt fördraget och förordningen om gemensamma bestämmelser (artikel 85 i förordningen om gemensamma bestämmelser).

Kommissionen vidhåller därför att det var korrekt och proportionerligt att inte extrapolera detta fel till samtliga utgifter som deklarerats för programmet och att den sammanlagda återstående felprocenten, i enlighet med den slutliga revisionsrapporten, måste revideras i enlighet därmed.

47. Kommissionen medger att förfarandena för finansiella korrigeringar är långdragna och komplexa, av skäl som förklaras av revisionsrätten och kommissionens skyldighet att ta hänsyn till eventuell ytterligare information från medlemsstaten enligt proportionalitetsprincipen och principen om lojalt samarbete med medlemsstaterna i alla skeden av förfarandet för finansiella korrigeringar. Medlemsstaterna får inte heller alltid lägga fram all bevisning som krävs inom de fastställda tidsfristerna eller på en gång, vilket komplicerar förfarandet ytterligare.

Kommissionen anger i den årliga verksamhetsrapporten hur långt man kommit i de olika nödvändiga förfarandena för finansiella korrigeringar för de föregående räkenskapsåren (se GD Regional- och stadspolitikens årliga verksamhetsrapport för 2020, s. 50–51).

49. Kommissionen är skyldig att respektera de strikta kriterier som medlagstiftaren har fastställt i förordningen om gemensamma bestämmelser i fråga om finansiella nettokorrigeringar och att följa alla vederbörliga kontradiktoriska förfaranden i överensstämmelse med de rättsliga förpliktelseerna och internationella revisionsstandarderna, innan den kan tillämpa finansiella korrigeringar, däribland nettokorrigeringar. Kommissionen kan därför inte bekräfta om de ytterligare finansiella korrigeringar som krävs bör vara netto eller inte innan det finansiella korrigeringsförfarandet har avslutats. Detta beror på en noggrann analys och slutlig bekräftelse av de allvarliga bristerna enligt definitionen i förordningen, med beaktande av all ytterligare information som medlemsstaten lämnat under förfarandet för finansiella korrigeringar, bl.a. de åtgärder som vidtagits, och huruvida de villkor som medlagstiftaren fastställt för finansiella nettokorrigeringar är tillämpliga enligt artikel 145.7 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Kommissionens gemensamma svar på punkterna 50 och 51:

Kommissionen konstaterar att dess uppskattning av den felnivå (prestationsindikator) som anges i de årliga verksamhetsrapporterna för GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering för 2019 och 2020 uttrycks som ett intervall som omfattar maximala risker (se punkt 60). Samtidigt som detta ligger under revisionsrättens uppskattade felnivå omfattas det av det intervall som revisionsrätten beräknat för revisionsförklaringen för 2019 och 2020.

Kommissionen är därför övertygad om att dess detaljerade bedömning som grundas på en kombination av skrivbordsgranskningar och revisioner på plats som täcker de olika individuella

programmen och garantipaketet, beroende på de risker som tillskrivs dem, gör att den kan fastställa en rimlig och rättvis uppskattning av felprocenten för varje program och kumulativt för alla program.

Ytterligare förklaringar ges i kommissionens svar på punkterna nedan.

51. Generaldirektören bekräftar de offentliggjorda prestationsindikatorerna för de relevanta utgifter som uppstått under rapporteringsåret. De utgör en uppskattning av den totala risken vid betalning för sammanhållningsprogrammen sammantaget när de offentliggörs och med beaktande av all information som fanns tillgänglig vid den tidpunkten.

53. Med hänsyn till revisionernas kostnadseffektivitet och tillgängliga resurser utför kommissionen sina upprepade revisioner på grundval av ett urval. Den väljer ut för vilka insatser revisionen ska upprepas på grundval av identifierade risker. Kommissionen väljer också, där så är relevant och möjligt, olika typer av insatser i revisionsmyndighetens urval eller kan, i vissa fall, i stället välja en del av sitt urval slumpmässigt inom det urval som granskats av revisionsmyndigheten.

Med hänsyn till revisionsmyndighetens urvalsstruktur är det emellertid inte alltid möjligt att täcka alla typer av insatser. Detta skulle innebära att kommissionens urval skulle öka avsevärt och det nödvändiga revisionsarbetet skulle inte vara hanterbart.

Kommissionen påpekar också att revisionsmyndigheterna endast i ett fåtal fall varje år grupperar flera program i ett gemensamt urval.

55. När kommissionen upptäcker ytterligare fel i det omarbetade urvalet fortsätter revisionsförfarandena genom en systematisk bedömning om sådana fel kan upprepas i resten av revisionsmyndighetens

urval. Detta görs antingen genom en skrivbordsgranskning från kommissionen eller, vilket är mer vanligt, genom att kommissionen begär ytterligare revisionsarbete från revisionsmyndigheten, baserat på en gemensam förståelse av problemet och varför revisionsmyndigheten bör kontrollera sitt tidigare revisionsarbete. Kommissionen vidtar därför systematiskt åtgärder för att säkerställa att ytterligare liknande fel, som sannolikt kan förekomma i resten av revisionsmyndighetens urval, undersöks ytterligare, antingen av den själv eller av revisionsmyndigheten (se även kommissionens svar på punkt 56). Kommissionen anser därför att detta tillvägagångssätt gör det möjligt att erhålla rimliga garantier för att inga väsentliga fel överses i den återstående delen av revisionsmyndighetens urval.

56. Syftet med kommissionens regelefterlevnadsrevisioner är att erhålla rimliga garantier genom upprepning av arbetet – vilket nödvändigtvis måste ske på urvalsbasis på grund av tids- och resursbegränsningar, se kommissionens svar på punkt 30 – om att de felprocentsatser som revisionsmyndigheten rapporterar är tillförlitliga eller att det inte förekommer väsentliga avvikelser. Kommissionens strategi för att uppnå en sådan rimlig garanti omfattar åtgärder för att hantera upptäcktsrisken (såsom riskanalys), men den kan inte minska en sådan upptäcktsrisk till noll, vilket inte heller skulle vara kostnadseffektivt, särskilt i fall där en sådan risk inte bedöms vara väsentlig. När tvivel kvarstår tillämpar kommissionen en maximal risk för programmet mot bakgrund av beräkningen av prestationsindikatorn (se kommissionens svar på punkt 60).

När det gäller fel som kommissionen inte anser är återkommande analyserar den noggrant beskaffenheten och de bakomliggande orsakerna till varje sådant fel, med beaktande av de icke-granskade transaktionernas egenskaper. På grundval av detta arbete drog kommissionen slutsatsen att sannolikheten och/eller den eventuella effekten av sådana fel i resten av revisionsmyndighetens urval är låg.

Ruta 4 – Regelefterlevnadsrevisioner – ytterligare fel upptäcktes och korrigerades inte

Under sin efterlevnadsrevision av det garantipaket till vilket revisionsrätten har hänvisat upptäckte kommissionen ytterligare fel i tre insatser och ändrade felprocentsatserna i enlighet därmed. De nationella myndigheterna ombads också att på nytt kontrollera den återstående delen av revisionsmyndighetens urval som inte granskats av kommissionen mot bakgrund av dessa tre fel. Efter kommissionens slutliga revisionsrapport genomförde medlemsstaten de ytterligare finansiella korrigeringar som krävdes.

Vad gäller resultaten från revisionsrättens efterföljande revision av revisionsförklaringen för 2018, påpekar kommissionen att tre av de ytterligare fel som hade störst inverkan hänförde sig till ett systemproblem som kommissionen redan upptäckt under sin tidigare systemrevision och för vilka korrigeringar har vidtagits. Dessutom genomförde kommissionens avdelningar en uppföljning av alla återstående undersökningsresultat från revisionsrätten som kommissionen godtagit. Felprocentsatserna reviderades ytterligare, nya individuella korrigeringar föreslogs och de nationella myndigheterna uppmanades att på nytt kontrollera den återstående delen av revisionsmyndighetens urval som revisionsrätten och kommissionen inte granskat mot bakgrund av dessa ytterligare resultat.

Medlemsstaten rapporterade resultaten av de begärda kontrollerna i juni 2021. Som en del av sina omsorgsfulla uppföljningsförfaranden har kommissionens revisorer för närvarande kontakt med de nationella myndigheterna för att få detaljerad information om det arbete som utförts. Vidare inleddes interna samråd med andra avdelningar inom kommissionen för att säkerställa att en korrekt tolkning gjordes samt ett korrekt tillvägagångssätt tillämpades i vissa komplicerade frågor om statligt stöd.

Om det är motiverat kommer kommissionens avdelningar att vidta ytterligare åtgärder, bl.a. ändringar av felprocentsatserna och/eller ytterligare korrigeringar åtgärder.

58. Kommissionen framhåller ändamålsenligheten från de skrivbordsgranskningar som den genomför för varje program och garantipaket som en del av sin revisionsstrategi. Detta tillvägagångssätt är särskilt effektivt och lämpligt för program som konstateras rapportera pålitliga låga felprocent år efter år. Skrivbordsgranskningar kompletteras med informationsuppdrag och fördjupade granskningar av arbetsdokument i vissa fall. De gör det också möjligt att identifiera risker när det gäller ytterligare upprepade revisioner på plats (se kommissionens svar på punkterna 25, 26 och 30).

Med hänsyn till denna differentierade strategi anser kommissionen inte att fel som konstaterats genom regelefterlevnadsrevisioner i vissa program och medlemsstater nödvändigtvis också förekommer i andra program och medlemsstater som inte granskats.

Dock har efterlevnadsrevisioner av program eller myndigheter med lägre risk också visat att ytterligare fel ibland kan hittas i sådana fall. Kommissionen beaktade därför denna information i sin beräkning av den högsta risknivån i den årliga verksamhetsrapporten för de berörda programmen.

59. Kommissionen inrättar revisionsförfaranden för att få rimliga garantier om huruvida de felprocentsatser som rapporterats av 122 revisionsmyndigheter för 418 program är godtagbara eller inte, och om det finns tecken på att väsentliga felnivåer kan kvarstå på programnivå för varje operativt program. Kommissionen anser att dess strategi är lämplig för att erhålla garantier.

När det gäller den prestationsindikator för laglighet och korrekthet som rapporterats på generaldirektoratsnivå i den årliga verksamhetsrapporten tillämpar kommissionen ett konservativt tillvägagångssätt vid sin beräkning som tar hänsyn till alla bekräftade felprocentsatser vid den tidpunkten (de allra flesta fall) och de maximala felbeloppen för revisioner som är föremål för kontradiktoriska förfaranden vid tidpunkten för undertecknandet. I de tre senaste årliga verksamhetsrapporterna har kommissionens avdelningar dessutom offentliggjort ett högsta värde för prestationsindikatorn för laglighet och korrekthet, med beaktande av alla eventuella osäkerheter och obekräftade uppgifter vid tidpunkten för undertecknandet av den årliga verksamhetsrapporten.

Kommissionen är därför övertygad om att prestationsindikatorn och det högsta värde som offentliggörs i den årliga verksamhetsrapporten är en rimlig och rättvis uppskattning av den risk för budgeteten som de relevanta utgifterna under året medför som grundas på all tillgänglig information vid tidpunkten för undertecknandet av den årliga verksamhetsrapporten, och inom ramen för en flerårig programperiod (se även kommissionens svar på punkterna 50, 51, 55 och 56).

60. Sedan 2019 presenteras risken vid betalningen för sammanhållning med ett lägsta och ett högsta värde, både i de årliga verksamhetsrapporterna och i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten per fond, per strategi och för hela kommissionen.

61. Kommissionen noterar att genom inrättandet av DAC kommer det bli möjligt att ytterligare anpassa och harmonisera strategin för alla fonder som den nya gemensamma revisionstjänsten ansvarar för.

Kommissionen har lämnat sina synpunkter när det gäller användbarheten av skrivbordsgranskningar för dess garantiprocess (se kommissionens svar på punkterna 25, 26, 30 och 58). Kommissionen håller också med om att en upptäcktsrisk är inneboende i alla revisionsmetoder och i viss utsträckning kan mildras genom befintliga revisionsförfaranden, men att den aldrig helt kan elimineras.

62. Det faktum att vissa kriterier för stödberättigande endast kan bedömas när programmet avslutas beror på utformningen av bestämmelserna i den fleråriga ramen och i förordningen om gemensamma bestämmelser. Kommissionen är medveten om dessa kriterier och deras risker och beaktar detta i sitt tillvägagångssätt för avslutande av programperioden.

Vid tidpunkten för årsredovisningen kan de deklarerade utgifterna inte betraktas som potentiellt oriktiga med avseende på sådana kriterier för stödberättigande som endast kan bedömas senare eller vid avslutandet. Vid tidpunkten för den årliga verksamhetsrapporten kan det följaktligen inte föreligga några potentiella oriktigheter som kan upptäckas och rapporteras, och kommissionen har ingen grund för att ta hänsyn till sådana framtida risker för sina årliga felprocentsatser.

Kommissionen upprepar att de felprocentsatser som rapporterats i den årliga verksamhetsrapporten bekräftas på grundval av all relevant information som var tillgänglig när den årliga verksamhetsrapporten undertecknades (se bilaga 5 till generaldirektoratets årliga verksamhetsrapporter, sidorna 43 och 58 för GD Regional- och stadspolitik, respektive GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering, och även kommissionens svar på punkterna 28, 56 och 59).

63. Generaldirektörens ansvar som utanordnare är att se till att utbetalningar som gjorts under året, på operativ programnivå, inte påverkas av väsentliga felnivåer. Inom ramen för sammanhållningspolitiken gör därför generaldirektörerna reservationer på programnivå eller, för att ta hänsyn till proportionaliteten, på nivån för den del av programmet som berörs (prioriterat eller förmedlande organ) för utgifter som betalats under kalenderåret.

67. Kommissionen understryker att reservationerna grundar sig på den information som fanns tillgänglig när den årliga verksamhetsrapporten undertecknades, inklusive effekterna av tidigare brister eller bedömningar av de senast rapporterade felprocentsatserna och revisionsutlåtandena. I sin årliga verksamhetsrapport för 2020 anger GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering exempelvis tydligt att fyra reservationer grundar sig på brister eller tvivel om tillförlitligheten hos de felprocentsatser som rapporterats under tidigare år och som inte var lösta vid tidpunkten för mottagandet av de nya garantipaketet. Därför har GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering satt dessa program under reservation, trots de positiva resultat som de berörda revisionsmyndigheterna rapporterat i garantipaketet. Det är dock förståeligt att kommissionen inte kan förutse resultaten av

framtida revisioner som ännu inte har ägt rum vid undertecknandet av den årliga verksamhetsrapporten.

Ruta 5 – GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering – reservationer görs i avsaknad av fullständig information

Kontrollen av lagligheten och korrektheten är ett kontinuerligt arbete som pågår fram till avslutandet.

Den årliga verksamhetsrapporten ger vid undertecknandet (den 30 april varje år) en rimlig garanti för de relevanta utgifterna under rapporteringsåret, såsom krävs enligt budgetförordningen. Detta påverkar inte senare uppgifter, särskilt från ytterligare revisioner som utförts.

I det särskilda fall till vilket revisionsrätten har hänvisat satte kommissionen inte programmet under reservation när den årliga verksamhetsrapporten undertecknades, eftersom den senast rapporterade sammanlagda återstående felprocenten inte översteg 2 % och kommissionen inte hade indikationer på några tidigare brister. Vid sin efterföljande revision upptäckte kommissionen fel som inte upptäckts av revisionsmyndigheten, vilket gjorde att den sammanlagda återstående felprocenten översteg 2 %.

Detta är emellertid inte alltid fallet och kommissionens avdelningar kan inte på förhand bedöma den slutgiltiga felprocenten efter efterföljande revisioner.

I det särskilda fall som revisionsrätten hänvisar till skulle en reservation därför inte ha varit motiverad när den årliga verksamhetsrapporten undertecknades. Dessutom uppdaterades den sammanlagda återstående felprocenten för detta operativa program för räkenskapsåret 2017/2018 på ett effektivt sätt av GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering till 4,38 % i följande årliga verksamhetsrapport för att återspegla resultaten av den utförda revisionen, och efter bekräftelse att de ytterligare finansiella korrigeringar som krävdes hade genomförts justerades den sammanlagda återstående felprocenten senare till 2 % igen.

69. Kommissionsledamöterna informeras om förberedelserna av och innehållet i de årliga verksamhetsrapporterna innan den delegerade utanordnaren undertecknar dem.

71. Kvalitetsgranskningen av utkastet till årliga verksamhetsrapporter är en noggrann och strukturerad process med omfattande kontakter mellan de centrala avdelningarna och de berörda generaldirektoraten. De centrala avdelningarna kontrollerar att instruktionerna efterlevs, kvaliteten på den information som lämnas och överensstämelsen mellan den bedömning som gjorts med underliggande information. De får stöd från andra avdelningar, inbegripet tjänsten för internrevision, om att informationen om internrevisionsarbetet är korrekt.

Möten för inbördes granskning anordnas i syfte att säkerställa att liknande frågor behandlas enhetligt mellan grupper av generaldirektorat.

Medan varje delegerad utanordnare bibehåller ansvaret för och har sista ordet om sin årliga verksamhetsrapport, uppmanas generaldirektoraten att beakta synpunkter och kommentarer från kvalitetsgranskningen och eventuella inbördes granskningar för att förbättra utkastet till årlig verksamhetsrapport.

73. I den årliga förvaltnings- och resultatrapporten använder kommissionen de risker vid betalning som redovisats av generaldirektoraten i deras årliga verksamhetsrapporter och som genomgått en noggrann och strukturerad kvalitetsgranskning (se punkt 71). Såsom förklaras i kommissionens svar på punkt 60 redovisas ett lägre värde och ett högre värde för risken vid betalning från medel inom ramen för sammanhållningspolitiken motsvarande den maximala riskuppskattningen (värsta scenariot) i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten. Kommissionen anser att detta intervall av risken vid betalning är den bästa uppskattningen för att uttrycka exponeringen för EU:s budget.

74. Kommissionen anser att de detaljerade instruktionerna och riktlinjerna för tjänster och kvalitetsgranskning från de centrala avdelningarna säkerställer att informationen och uppgifterna i de årliga verksamhetsrapporterna är en relevant och tillförlitlig källa för den årliga förvaltnings- och resultatrapporten.

Den årliga förvaltnings- och resultatrapporten är föremål för en noggrann förberedelse- och beslutsprocess. Denna process omfattar medverkan från generalsekretariatet och GD Budget, samråd mellan avdelningarna och ett fullständigt kollegialt antagningsförfarande, inbegripet särskilda möten med kommissionsledamotens kansli.

De centrala avdelningarna får dessutom detaljerade anvisningar från förvaltningsstyrelsen beträffande innehållet i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten och dess struktur. Detta sker vid centrala tidpunkter under utarbetandet av rapporten, nämligen i början av förfarandet och efter den kollegiala granskningen av den årliga verksamhetsrapporten.

På grundval av det ovan beskrivna förfarandet (se även kommissionens svar på punkterna 71 och 73) anser kommissionen att den information som lämnats i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten är relevant och tillförlitlig.

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

75. Såsom revisionsrätten även har erkänt föreskrivs i förordningen att godkännandet av räkenskaperna och bedömningen av utgifternas laglighet och korrekthet är två separata åtgärder. Kontrollen av felprocentsatserna grundas på hela garantipaketet, särskilt på de årliga kontrollrapporterna och revisionsmyndigheternas revisionsyttranden.

76. Kommissionen har utformat sitt garantisystem så att generaldirektoraten kan erhålla garantier för vart och ett av de 418 enskilda operativa programmen, enligt deras skyldighet som utanordnare genom delegering. Kommissionen anser att dess strategi är lämplig för syftet att tillhandahålla garantier, med hänsyn till den balans som krävs för att uppnå dess mål (garantier), medlen för att uppnå det (tillgängliga resurser och tillgänglig tid) och antalet garantipaket/program som ska granskas.

När det gäller den prestationsindikator för laglighet och korrekthet som rapporterats på generaldirektoratsnivå i den årliga verksamhetsrapporten tillämpar kommissionen ett konservativt tillvägagångssätt vid sin beräkning och tar hänsyn till alla bekräftade felprocent vid den tidpunkten och maximala felbelopp när revisioner är föremål för kontradiktoriska förfaranden vid tidpunkten för undertecknandet. I de tre senaste årliga verksamhetsrapporterna har kommissionens avdelningar följaktligen offentliggjort ett högsta värde för denna prestationsindikator, med beaktande av alla eventuella osäkerheter och obekräftade uppgifter vid tidpunkten för undertecknandet av den årliga verksamhetsrapporten.

Kommissionen är därför övertygad om att prestationsindikatorerna och det högsta värde som offentliggörs i den årliga verksamhetsrapporten är en rimlig och rättvis uppskattning av den risk för budgeteten som de relevanta utgifterna under året medför som grundas på all tillgänglig information vid tidpunkten för undertecknandet av den årliga verksamhetsrapporten, och inom ramen för en flerårig programperiod (se även kommissionens svar på punkterna 50, 51, 55 och 56).

77. I regelverket för 2014–2020 (artikel 139.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser) görs uttryckligen skillnad mellan laglighetsfrågor och godkännande av räkenskaper. Följaktligen har kommissionen ingen rättslig grund för att vägra godkänna räkenskaperna på grund av väsentliga kvarstående felprocentsatser och/eller oriktiga utgifter i de attesterade räkenskaperna. Efter godkännandet av räkenskaperna fortsätter kommissionen emellertid sitt arbete med eventuella utestående frågor om laglighet och korrekthet, med fullt iakttagande av de villkor som föreskrivs enligt lag. Detta innebär att kommissionen fortfarande kan avbryta slutbetalningen av de godkända

räkenskaperna, vid en positiv balans eller, vilket sker oftare, omedelbart gå vidare med det resulterande betalningskravet och därefter inleda ett förfarande för finansiell korrigerings, till exempel till följd av dess kontroller av korrektheten, i enlighet med artiklarna 144 och 145 i förordningen om gemensamma bestämmelser. Kommissionen anser att dessa efterföljande åtgärder, utöver förfarandet för godkännande av räkenskaper, skyddar EU:s budget (se kommissionens svar på punkt 77).

Kommissionen noterar att under 2021–2027 ålägger förordningen den att avvisa de inlämnade räkenskaperna om det kvarstående felet fortfarande överstiger 2 % (se kommissionens svar på rekommendation 1).

Rekommendation 1 – Kommissionen bör föreslå en översyn av lagstiftningen för att se till att innehållandet av betalningar är tillräckligt skyddat innan betalningarna frigörs

Kommissionen godtar inte denna rekommendation.

I förordningen om gemensamma bestämmelser för 2021–2027, vilken nyligen har antagits av medlagstiftaren, har ett nytt villkor införts som syftar till att ytterligare skydda EU:s budget, enligt vilket 5 % av betalningarna ska innehållas fram till godkännandet av årsredovisningen. Enligt detta villkor är medlemsstaterna skyldiga att göra nödvändiga korrigeringar för att minska den kvarstående felprocenten i fråga om lagligheten och korrektheten för de utgifter som ingår i räkenskaperna till högst 2 % innan räkenskaperna lämnas in till kommissionen (se artikel 98.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser för 2021–2027). I annat fall ska räkenskaperna inte godtas och kommissionen kan inte frigöra de innehållna betalningarna. Den rättsliga möjligheten att avbryta slutbetalningen, om den är positiv, och frigörandet av de 5 % av de godkända räkenskaperna som hållits inne kvarstår (under förutsättning att villkoren i artikel 96.1 i den nya förordningen om gemensamma bestämmelser är uppfyllda).

Dessutom ger den rättsliga ramen för 2021–2027 kommissionen fortsatt nödvändiga rättsliga verktyg för att skydda EU:s budget när oriktigheter konstateras i godkända räkenskaper (finansiella korrigeringar) och villkoren för finansiella nettokorrigeringar har ändrats (se artikel 104.1 b i förordningen om gemensamma bestämmelser för 2021–2027).

Kommissionen påpekar också att dess årliga redovisningsprocess skulle försenas avsevärt om det krävdes att räkenskaperna godkändes i samband med att bedömningen av lagligheten/korrektheten slutfördes, såsom revisionsrätten har föreslagit.

78. Kommissionen strävar efter att uppnå en balans mellan målen (garanti), medlen för att uppnå dem (tillgängliga resurser och tillgänglig tid) och antalet program som ska granskas (över 300 garantipaket för 418 program varje år).

Kommissionen betonar ändamålsenligheten från de skrivbordsgranskningar som den varje år genomför för samtliga program. Detta tillvägagångssätt är särskilt effektivt och tillräckligt när det gäller program som konstateras rapportera pålitliga låga felprocentsatser år efter år. För sådana program skulle en upprepad granskning från kommissionen år efter år innebära att revisionsresurserna användes på ett ineffektivt sätt.

Kommissionen granskar noggrant innehållet i varje garantipaket och bedömer kvaliteten från den information som lämnas samt om den är fullständig, med beaktande av all tillgänglig sammanställd revisionsinformation. Den kontrollerar särskilt de urvalsmetoder som använts, beräkningen av rapporterade felprocentsatser, hur identifierade problem har bedömts och revisionsmyndigheternas slutsatser. Kommissionen granskar till och med vissa handlingar under sådana skrivbordsgranskningar, vilka kompletteras med informationsuppdrag på plats för att vid behov erhålla information.

Genom skrivbordsgranskningar kan kommissionen därför, på grundval av sin samlade erfarenhet av revisionsmyndigheter och program, nå en viss garantinivå för alla operativa program och deras utgifter. Sådana granskningar kan också behandla vissa frågor om laglighet och korrekthet och kompletteras med informationsuppdrag och ingående granskning av arbetsdokument i vissa fall. De gör det möjligt att identifiera risker med hänsyn till ytterligare granskningar av revisioner på plats (se kommissionens svar på punkterna 25, 26 och 30).

79. Såsom anges i kommissionens revisionsstrategi är revisionsarbetet inriktat på de revisionsmyndigheter för vilka kommissionen ännu inte har kunnat fastställa en adekvat tillförlitlighetsnivå, för vilka en begränsad granskning hittills har genomförts eller för vilka nya risker har uppkommit. En viss nivå av revisionsarbete ska dock utföras även för andra revisionsmyndigheter, vilket kommer att säkerställa att de viktigaste revisionsmyndigheterna omfattas över tid. Denna aspekt beaktades vid utarbetandet av kommissionens revisionsplan, särskilt år 2019 när det gäller GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering (se kommissionens svar på punkt 36).

Det nya gemensamma revisionsdirektoratet för sammanhållning (DAC) kommer att säkerställa ytterligare dokumentation och tydligt redogöra för hur dess riskbedömning samt andra kriterier tillämpades för att upprätta dess revisionsplan.

80. Med tanke på det behov av balans till vilket hänvisas i svaret på punkt 78 ovan håller kommissionen med om att revisionsdokumentationen bör förbättras i vissa fall. Den nya gemensamma revisionstjänsten för sammanhållning kommer att se till att alla revisorer följer befintliga krav.

När det gäller de två fall som revisionsrätten har tagit upp konstaterar kommissionen att frågan i ett fall hade en begränsad ekonomisk inverkan på den kvarstående risken, såsom den har räknats om av kommissionen, och att det andra fallet kan kräva ytterligare bedömning, vilket förklaras i dess svar på punkterna 39 och 40.

81. Enligt artikel 75.2a i förordningen om gemensamma bestämmelser måste kommissionen färdigställa sin revisionsrapport inom tre månader, på grundval av den information som revisorerna hade tillgång till i det skedet.

Medlemsstaternas myndigheter genomför i allmänhet de korrigeringar som kommissionen rekommenderar i sina revisionsrapporter, efter ett utbyte av argument i de kontradiktoriska förfarandena, för att kunna återanvända de medel som sålunda frigjorts för andra stödberättigade projekt (möjlighet som föreskrivs enligt artikel 145.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser).

Vid fortsatt oenighet ska kommissionen i uppföljningsfasen bedöma alla ytterligare uppgifter eller nya fakta som medlemsstaten lämnat som svar på den slutliga revisionsrapporten, eftersom kommissionen är skyldig att samarbeta lojalt med medlemsstaterna, vilket EU-domstolen har erinrat om i många domar avseende kommissionens förfaranden för finansiella korrigeringar.

Samma sak gäller för kommissionens uppföljning av revisionsrättens granskningsresultat när medlemsstaterna lägger fram ytterligare bevis i detta förfarande (se kommissionens svar på punkterna 45 och 46).

82. Kommissionen medger att förfarandena för finansiella korrigeringar är långa och komplexa. Enligt de tillämpliga bestämmelserna (artikel 145 i förordningen om gemensamma bestämmelser) ska kommissionen följa ett visst förfarande innan den fattar ett slutgiltigt beslut om eventuella finansiella korrigeringar. Enligt proportionalitetsprincipen och principen om lojalt samarbete är kommissionen också skyldig att ta hänsyn till eventuella ytterligare uppgifter från medlemsstaten i varje steg av förfarandet för finansiell korrigering.

När det gäller finansiella nettokorrigeringar ska kommissionen också respektera de strikta kriterier för sådana korrigeringar som medlagstiftaren fastställt i artikel 145.7 i förordningen om gemensamma

bestämmelser, med krav på noggrann analys av de allvarliga brister som definieras i förordningen samt av de åtgärder som vidtagits av medlemsstaten, med beaktande av ytterligare information som erhållits under hela förfarandet för finansiella korrigeringar. Kommissionen kan därför inte bekräfta om de begärda ytterligare finansiella korrigeringarna bör vara netto eller inte innan detta förfarande avslutas (se kommissionens svar på punkterna 47 och 49).

83. Det faktum att vissa kriterier för stödberättigande endast kan bedömas när programmet avslutas beror på utformningen av bestämmelserna i den fleråriga ramen och i förordningen om gemensamma bestämmelser. Vid tidpunkten för årsredovisningen kan de deklarerade utgifterna inte betraktas som potentiellt oriktiga med avseende på sådana kriterier för stödberättigande som endast kan bedömas senare eller vid avslutandet. Vid tidpunkten för den årliga verksamhetsrapporten kan det följaktligen inte föreligga några potentiella oriktigheter som kan upptäckas och rapporteras, och kommissionen har ingen grund för att ta hänsyn till sådana framtida risker för sina årliga felprocentsatser.

Kommissionen upprepar att de felprocentsatser som rapporterats i den årliga verksamhetsrapporten bekräftas på grundval av all relevant information som var tillgänglig när den årliga verksamhetsrapporten undertecknades (se bilaga 5 till generaldirektoratets årliga verksamhetsrapporter, sidorna 43 och 58 för GD Regional- och stadspolitik, respektive GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering, och även svaret på punkterna 28, 56 och 59).

Vid avslutandet kommer kommissionen systematiskt att granska varje program för att se till att nivå på oriktiga utgifter inte är väsentligt. För programmen för 2014–2020 kommer avslutandeprocessen att inledas 2025.

Rekommendation 2 – Kommissionen bör förbättra sitt revisionsarbete, sin revisionsdokumentation och sin granskningsprocess

Kommissionen godtar delvis rekommendationen.

a) Kommissionen godtar del a) av rekommendationen.

I överensstämmelse med kommissionens revisionsstrategi bygger revisionsplanen på resultaten från riskbedömningen. I enlighet med internationella revisionsstandarder och tidigare rekommendationer beaktas dock även andra kriterier, såsom att de viktigaste revisionsmyndigheterna övervakas och täcks över tid.

Genom det nyligen inrättade gemensamma revisionsdirektoratet för sammanhållning (DAC) stärker kommissionen ytterligare revisionskedjan för upprättandet av revisionsplanen, inklusive tydliga kopplingar till resultaten av riskbedömningen samt till andra relevanta kriterier.

Kommissionens gemensamma svar avseende delarna b) och c) av rekommendation 2.

Kommissionen godtar delarna b) och c) av rekommendationen.

I överensstämmelse med sin tidigare praxis stärker kommissionen revisionskedjan och granskningsprocessen ytterligare för det revisionsarbete som utförts för att checklistor och annan revisionsdokumentation ska vara tillräckligt detaljerade för att möjliggöra en granskning, bl.a. också av en extern revisor.

Inom ramen för det nyligen inrättade DAC granskar och harmoniserar kommissionen för närvarande revisionsmetoden, vilket även omfattar verifieringskedjan och granskningsprocessen.

d) Kommissionen godtar inte del d) av denna rekommendation.

Varje år offentliggör kommissionen i sin årliga verksamhetsrapport de bekräftade felprocentsatserna för det föregående räkenskapsåret för alla operativa program och anger för vilka program

revisionsarbetet fortfarande pågår. I sådana fall kommunicerar kommissionen med medlemsstaten om de omräknade kvarstående felprocentsatserna inom ramen för de aktuella revisionsrapporterna. Den bekräftade felprocentsatsen anges sedan i revisionsförklaringen eller, i tillämpliga fall, i ett kommissionsbeslut om finansiell korrigerings.

Kommissionen anser att eventuell separat ytterligare kommunikation i detta avseende för över 400 program under en tioårig genomförandeperiod skulle skapa en onödig administrativ börda för dess avdelningar.

84. Syftet med urvalet av revisioner under kommissionens regelefterlevnadsrevision är att bedöma om kommissionen kan förlita sig på revisionsmyndigheternas arbete och deras rapporterade felprocentsatser. Detta görs huvudsakligen genom upprepning av revisioner av insatser på urvalsbasis, med beaktande av revisionens kostnadseffektivitet och tillgängliga resurser. Detta tillsammans med översynen av revisionsmyndighetens revisionsmetod ger tillräcklig grund för att kunna bedöma om revisionsmyndighetens arbete är tillförlitligt.

När fel upptäcks i det omarbetade urvalet föreskrivs dessutom enligt kommissionens revisionsförfaranden en fortsatt systematisk bedömning om sådana fel kan komma att upprepas i resten av revisionsmyndighetens urval.

Så länge denna bedömning och eventuella tillhörande kontroller pågår, beaktas denna osäkerhet genom den sammanlagda återstående felprocenten som rapporterats som en del av prestationsindikatorn för laglighet och korrekthet i den årliga verksamhetsrapporten. Detta återspeglas i den maximala risken för de berörda programmen och därför förblir de sammanlagda återstående felprocentsatserna obekräftade tills allt arbete har utförts.

85. På grundval av sitt svar på punkt 84 anser kommissionen att den tillämpar ett tillräckligt försiktigt tillvägagångssätt för att uppskatta de prestationsindikatorer som generaldirektörerna har bekräftat för rapporteringsårets relevanta utgifter, i överensstämmelse med tidigare rekommendationer i revisionsrättens årsrapport.

Prestationsindikatorerna i den årliga verksamhetsrapporten utgör en uppskattning av den totala risken vid betalning för de sammantagna sammanhållningsprogrammen när de offentliggörs, med beaktande av all information som fanns tillgänglig vid den tidpunkten. Kommissionen noterar att prestationsindikatorerna omfattar en maximal risk som redovisas i de årliga verksamhetsrapporterna för GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering för 2019 och 2020. Detta intervall ligger under revisionsrättens uppskattade felnivå och under de senaste två åren inom intervallet som beräknats av revisionsrätten för dess revisionsförklaring.

Kommissionen är övertygad om att intervallet (prestationsindikatorn och dess högsta värde) som offentliggörs i den årliga verksamhetsrapporten återspeglar en rimlig och rättvis uppskattning av felprocentsatserna för varje program och kumulativt för alla program, på grundval av all information som fanns tillgänglig när den årliga verksamhetsrapporten undertecknades.

86. I överensstämmelse med regelverket för 2014–2020 attesterar medlemsstaterna utgifterna och rapporterar resultaten av sina kontroller och revisioner i de garantipaket som lämnats in senast den 15 februari varje år.

Reservationerna i de årliga verksamhetsrapporterna grundar sig på all information som fanns tillgänglig när den årliga verksamhetsrapporten undertecknades, inklusive bedömningar vilken påverkan tidigare brister får på de senaste rapporterade felprocentsatserna och revisionsutlåtandena. I sin årliga verksamhetsrapport för 2020 angav GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering exempelvis tydligt att fyra reservationer grundades på brister eller tvivel rörande tillförlitligheten hos de felprocentsatser som rapporterats under tidigare år och inte var lösta vid tidpunkten för

mottagandet av de nya, mer positiva garantipaketet. I händelse av tvivel eller identifierade risker tillämpar kommissionen därför ett försiktigt tillvägagångssätt vid sin egen rapportering i den årliga verksamhetsrapporten och uppskattar risknivån för de berörda programmen med en schablonsats och anger vid behov ytterligare reservationer.

Kontrollen av utgifternas laglighet och korrekthet är ett kontinuerligt arbete under den period som föreskrivs i förordningen för att utföra revisioner, medan den årliga verksamhetsrapporten ger en ögonblicksbild av situationen vid en given tidpunkt (april) vad gäller de relevanta utgifterna under rapporteringsåret (krav i budgetförordningen). Vid tidpunkten för undertecknandet av den årliga verksamhetsrapporten kan kommissionen förståeligt nog inte förutse resultaten av revisioner som genomförs efter detta datum.

Rekommendation 3 – Kommissionen bör stärka de viktigaste elementen i den information om korrekthet som lämnas i de årliga verksamhetsrapporterna

Kommissionen godtar delvis rekommendationen.

a) Kommissionen godtar inte del a) av denna rekommendation.

Kommissionen anser att intervallet för prestationsindikatorerna, inklusive de maximala risker som anges i de årliga verksamhetsrapporterna, utgör en rimlig och rättvis uppskattning av felnivån för årets relevanta utgifter, med beaktande av all tillgänglig information vid tidpunkten för undertecknandet och eventuell kvarstående osäkerhet för vissa program.

Med hänsyn till denna differentierade strategi anser kommissionen inte att fel som konstaterats genom regelefterlevnadsrevisioner i vissa program och medlemsstater nödvändigtvis också förekommer i andra program och medlemsstater som inte granskats.

b) Kommissionen godtar del b) av denna rekommendation.

I de senaste årliga verksamhetsrapporterna (som inte varit föremål för revisionsrättens revision) har kommissionen strävat efter att, genom en kort översikt med illustrationer och exempel, förklara hur generaldirektoraten erhåller rimliga garantier för varje program. Den årliga verksamhetsrapporten beskriver tidigare brister som upptäckts i de rapporterade felprocentsatserna och i förvaltnings- och kontrollsystem samt de åtgärder som vidtagits för att förbättra situationen (se översiktssidorna 27–30 i den årliga verksamhetsrapporten från GD Regional- och stadspolitik och 45–53 i den årliga verksamhetsrapporten från GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering samt bilagorna 7B och 7O och 7 i de årliga verksamhetsrapporterna för GD Regional- och stadspolitik, respektive GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering för 2020).

Kommissionen kommer också att fortsätta att i bilaga 5 i de årliga verksamhetsrapporterna tydligt redogöra för ”väsentlighetskriterierna” för att fastställa reservationer, med beaktande av den senaste informationen i garantipaketet, inklusive de rapporterbara felprocentsatserna (se sidorna 44 och 58 i bilagorna till de respektive årliga verksamhetsrapporterna för GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering för 2020).

Kommissionens gemensamma svar på punkterna 87 och 88:

Kommissionen anser att de detaljerade instruktioner och riktlinjer som ges när det gäller tjänster och den kvalitetsgranskning som de centrala avdelningarna utför säkerställer att de uppskattningar som tillhandahålls i de årliga verksamhetsrapporterna och som sammanställs i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten ger en rimlig och rättvis bild av risken vid betalning för de relevanta utgifterna för året.

Den årliga förvaltnings- och resultatrapporten är föremål för en noggrann förberedelse- och beslutsprocess. Denna process omfattar medverkan från generalsekretariatet och GD Budget, samråd mellan avdelningarna och ett fullständigt kollegialt antagningsförfarande, inbegripet särskilda möten

med kommissionsledamotens kansli. De centrala avdelningarna får dessutom detaljerade anvisningar från förvaltningsstyrelse beträffande innehållet i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten och dess struktur. Detta sker vid centrala tidpunkter under utarbetandet av rapporten, nämligen i början av förfarandet och efter den inbördes granskningen av den årliga verksamhetsrapporten (se även kommissionens svar på punkterna 71, 73 och 74).

Rekommendation 4 – De centrala avdelningarna bör få anvisningar om utarbetandet av den årliga förvaltnings- och resultatrapporten från kommissionskollegiet som är ansvarig huvudman

Kommissionen godtar delvis rekommendationen.

Kommissionen anser, mot bakgrund av det förfarande som gäller för utarbetandet (se svaren på punkterna 71–74), att innehållet i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten är relevant och tillförlitligt.

Kommissionen kommer att undersöka hur de huvudsakliga anvisningar som förvaltningsstyrelsen ger de centrala avdelningarna angående innehållet och strukturen i den årliga verksamhetsrapporten kan byggas ut ytterligare under kommande år och påminna om rollerna och ansvarsområdena vid utarbetandet och granskningen av den årliga verksamhetsrapporten och utarbetandet av den årliga förvaltnings- och resultatrapporten, i enlighet med kommissionens styrformer.

Förvaltningsstyrelsen, som utgör mittpunkten i kommissionens ledningsstruktur, övervakar utarbetandet av den årliga förvaltnings- och resultatrapporten och är därför det organ som är mest lämpat att ge vägledning om innehållet i rapporten. I dessa diskussioner deltar ordförandens kansli och kansliet för den kommissionsledamot som ansvarar för budgeten, i egenskap av observatörer i förvaltningsstyrelsen.